

تربیت پای سجاده مادر و مادر بزرگ

هر وقت مادر سجاده‌اش را رو به قبله پهن و چادر نماز گل‌گلی‌اش را بر سر می‌کرد و نمازش را قامت می‌بست، دلم ضعف می‌رفت و دوست داشتم من هم در کنارش بایستم و به او اقتدا کنم. وقت‌هایی که مادر بزرگ از راه می‌رسید و چادر را از سر برمی‌داشت یواشکی سراغ چادر مشک‌اش می‌رفتم و آن را روی سر می‌انداختم و شادان و خندان خودم را به آینه‌قدی گوشه اتاق می‌رساندم تا بتوانم قد و قامت‌م را در آینه و رانداز کنم چه دنیای زیبایی بود و فقط خود خدا می‌دانست وقت‌هایی که چادر سیاه مادر و مادر بزرگ را دزدکی سر می‌کنم یا سراغ سجاده مادر می‌روم و چادر نماز گل‌گلی‌اش را روی سر انداخته و در سجاده‌اش می‌نشستم و ادای نماز خواندن را درمی‌آوردم چگونه تا به عرش خدا می‌رسیدم و چگونه خودم را یکی از خوشبخت‌ترین انسان‌های روی زمین به حساب می‌آوردم. به همین خاطر هم هیچ‌وقت خاطره آن روزی را که بابا با یک بسته کادو شده زیبا به خانه آمد و مادر با لبخند کادو را به دستم داد فراموش نمی‌کنم. بابا برایم پارچه چادر نماز خریده بود. چادر نمازی با گل‌های ریز صورتی. آن شب از خوشحالی تا صبح بیدار بودم. فردای آن روز مادر چادر را به قد و قامت‌م اندازه کرد و بعد از ساعتی چادر دوخته شده را تحویلم داد. چادر نماز گل صورتی که حتی از چادر نماز مادر هم زیباتر بود و من با آن چادر نماز پرواز کردم. حالا سال‌ها از آن روز می‌گذرد و من هم درست مانند مادرم برای دخترم چادر نمازی با گل‌های زیبا و صورتی رنگ دوخته‌ام. چادر نمازی که حالا به یکی از صمیمی‌ترین دوستانش تبدیل شده و شاید نخستین انگیزه‌اش برای نماز خواندن و رو به قبله ایستادن. چادر نمازی که الفبای آشنایی من و دخترم با دینداری شد و نخستین دانه‌های باور به اسلام و مبانی آن را به زیباترین و ساده‌ترین روش در دل ما کاشت. دانه‌هایی که امروز به نهالی تنومند تبدیل شده و به این سادگی‌ها نمی‌لرزد و فرو نمی‌ریزد.

دغدغه‌ای برای همه پدر و مادرها

تربیت دینی فرزندان یکی از مهم‌ترین دغدغه‌هایی است که اغلب پدر و مادرها با آن مواجه هستند. همه ما دوست داریم فرزندانمان افرادی باورمند باشند و در تندبادهای زندگی و در مقابل توفان شبهات ایمان‌شان را از دست ندهند. داشتن فرزندان با ایمان و تقوا حتی برای خانواده‌هایی که خودشان چندان مذهبی نیستند مهم است، چرا که همین ایمان تقوا موجب می‌شود فرزندان ما زندگی سلامت‌تری داشته باشند و نگرانی‌های ما از حضور اجتماعی آنها و بسیاری از چالش‌هایی که ممکن است برای ایشان پیش بیاید کمتر شود. همین مسأله هم موجب می‌شود تا همه در مواجهه با افراد مذهبی تر آنها را در دل‌شان تحسین کنند و ترجیح دهند فرزندان‌شان مومن و مذهبی باشند. با وجود این اما تربیت فرزندان باورمند و مذهبی به خصوص در دنیای کنونی و در مواجهه با فضای مجازی و شبهات آن کار ساده‌ای نیست اما در عین حال شدنی است.

الگوی خوبی باشید

یکی از مهم‌ترین نکاتی که در تربیت فرزندان باید به آن توجه کنیم این است که بچه‌ها از گفتار ما درس نمی‌گیرند و مانند حرف‌های ما رفتار نمی‌کنند، بلکه آنها از رفتارهای ما الگو می‌گیرند و مطابق با آنچه که از ما می‌بینند رفتار خواهند کرد. بنابراین فرزندان ما درست شبیه رفتارهای ما خواهند شد. پس نخستین و اصلی‌ترین گام تربیتی فرزندانمان این است که خودمان را تربیت کنیم! این مسأله در موضوعات مذهبی و دینی هم به شکل پررنگ‌تر خودش را نشان می‌دهد. به طور مثال وقتی که ما خودمان را به موضوعاتی مثل حجاب یا نماز اول وقت ملزم بدانیم، بچه‌ها با دیدن رفتار ما این باورها در ذهن‌شان نهادینه می‌شود و خود به خود در مواجهه با نامحرم حجاب می‌گیرند یا با شنیدن صدای اذان برای نماز خواندن اقدام می‌کنند.

فرزند با

چگونه فرزندانمان را افرادی معتقد به

زهره احمدزاده

خبرنگار چار دیواری

اگر به خاطرات دوران کودکی نگاه کنیم به روشنی درمی‌یابیم یکی از بهترین لحظه‌های زندگی‌مان وقتی بوده که چادر نماز گل‌گلی‌مادر را بر سر می‌کردیم و در سجاده زیبا و کوچکی که برایمان به عنوان سوغات مشهد خریده بودند در کنار مادر و پدر رو به قبله می‌ایستادیم و بهترین نمازهای زندگی‌مان را تجربه می‌کردیم. اصلاً اگر امروز فردی باورمند هستیم و مسائل و موضوعات مذهبی و

بالا بردن آگاهی

مادر دنیایی زندگی می‌کنیم که فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی به شکل پیرنگی ایفای و زیاد در فضای مجازی با طیف گسترده‌ای از شبهات مواجهند. شبهاتی که اگر ما برای‌شان از مهم‌ترین موضوعاتی که برای تربیت دینی فرزندانمان باید به آن توجه داشته باشیم با

عروسک باربی فرهنگ باربی می‌آورد!

آغاز تربیت دینی؛ هر چه زودتر بهتر

تربیت دینی بچه‌ها را به تعویق نیندازید. روح فرزندان ما از همان دوران کودکی مانند ما بنابر این هر قدر از سن کوچک‌تر موضوعاتی مانند نماز یا رعایت حجاب را به فرزندانمان هم بهتر است برای دختر بچه‌ها همان ۳-۴ سالگی روستری‌های رنگارنگ و چادر کنند. یا برای پسر بچه‌ها سجاده و جانماز بخریم و مثلاً مسئولیت مکتبی مسجد را به آنها را مجبور به داشتن حجاب یا نماز خواندن کنیم. هر چند مطمئن باشید در این سن تربیت دینی آنها از سنین کودکی و قبل از وجوب احکام شرعی شکل بگیرد وقتی بزرگ‌تر